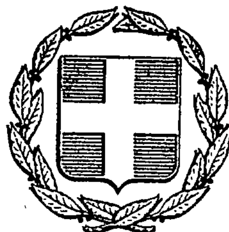

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 58

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 880

Περὶ καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὁρίου συντελεστοῦ δομήσεως, εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ μεταφορᾶς συντελεστοῦ δομήσεως καὶ ἑτέρων τινῶν διαρρυθμίσεων τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφιζάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ τόν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, καθορισμὸν ὅρων δομήσεως καθ' ἅπασαν τὴν χώραν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζηται συντελεστὴς δομήσεως ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ 2,4, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει συντελεστὴς κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ 12. Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι νοοῦνται ὡς ὁρίζονται εἰς τὰς παραγράφους 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ». Ὁ διὰ τὸν συντελεστὴν δομήσεως ἢ κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως καθοριζόμενος ὡς ἄνω περιορισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ συντελεσταὶ οὗτοι δὲν ὁρίζονται ἀριθμητικῶς ἀλλὰ συνάγονται ἐμμέσως.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνώτατα ὅρια δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς περιπτώσεις ἐγκρίσεως παρεκκλίσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Ν.Δ. 8/1973.

3. Ὅπου κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύουν ἢ συνάγονται συντελεσταὶ μείζονες τῶν ἐν παραγράφῳ 1 οριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζωνται οὗτοι, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς μειώσεώς των κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων δι' ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν κτιρίων, χαρακτηρισθέντων ὡς διατηρητέων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ Ν.Δ. 8/1973, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 622/1977, ἢ βάσει ἑτέρων διατάξεων, καὶ ἕνεκα τούτου, μὴ ἐξαντλούντων τὸν εἰς τὰ οἰκόπεδά των συντελεστὴν δομήσεως οἰκοπέδου (ΣΔΟ), ἐπιτρέπεται ὅπως ἐγκρίνεται μεταφορὰ τοῦ ὑπολειπομένου συντελεστοῦ τούτου ἢ μέρους αὐτοῦ εἰς ἑτέραν θέσιν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ἢ εἰς ἕτερον ἀκίνητον πόλεως ἢ οἰκισμοῦ ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως. Τὰ ὡς ἄνω Π. Δ/τα ἐκδίδονται κατόπιν αἰτήσεως τῶν κυρίων τῶν ἀκινήτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ βάσει μελέτης συντασσομένης κατὰ τὰ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου Π. Δ/των ὁριζόμενα.

Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθορίζονται, προκειμένου περὶ κτιρίων χαρακτηρισθέντων ὡς διατηρητέων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 καὶ οἱ ἐπιβαλλόμενοι εἰς ἑκάστην περίπτωσιν εἰδικοὶ ὅροι χρήσεως τοῦ ἀκινήτου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ μεταφορὰ συντελεστοῦ δομήσεως (βαρυνόμενον ἀκίνητον) καὶ τοῦ ἀκινήτου εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρεται ὁ συντελεστὴς (ὠφελούμενον ἀκίνητον), ἐπιφυλασσομένων τῶν περιορισμῶν ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς διατηρητέου τοῦ ἐπὶ τοῦ βαρυνομένου ἀκινήτου κτιρίου.

Δι' ὁμοίως ἐκδιδομένων Διαταγμάτων δύναται νὰ προκαθορισθοῦν Ζῶναι Ἀγορᾶς Συντελεστῶν (ΖΑΣ), εἰς τὰ ἀκίνητα τῶν ὁποίων εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτρεπτὴ ἡ μεταφορὰ τοῦ συντελεστοῦ ἄνευ ἐπιβολῆς ἑτέρων εἰδικῶν χρήσεων ἐπὶ τῶν εἰς ταύτας ὠφελουμένων ἀκινήτων. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων καθορίζεται διὰ τὰς ζώνας ταύτας καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον συντελεστοῦ δομήσεως πέραν τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος διὰ τὴν περιοχήν των τοιούτου, τῆς διαφορᾶς ταύτης δομουμένης μόνον διὰ μεταφορᾶς συντελεστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ρυθμίζονται τὰ τοῦ τρόπου μετασχηματισμοῦ τοῦ μεταφερομένου ἀπὸ τοῦ βαρυνομένου ἀκινήτου συντελεστοῦ δομήσεως εἰς πρόσθετον ἐμβαδὸν δομησίμων ἐπὶ τοῦ ὠφελουμένου ἀκινήτου ἐπιφανειῶν. Διὰ τὸν μετασχηματισμὸν τοῦτον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ βαρυνομένου ἀκινήτου, αἱ σχέσεις ἀξίας γῆς ἀνὰ μονάδα ἐπιφανείας βαρυνομένου καὶ ὠφελουμένου ἀκινήτου, καὶ οἱ ἀντίστοιχοι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἰσχύοντες διὰ τὰ ἀκίνητα ταῦτα συντελεσταὶ δομήσεως. Τὸ πρόσθετον τοῦτο ἐμβαδὸν δύναται νὰ ὁρισθῇ προσηυξημένον μέχρι καὶ τοῦ ἑνὸς δεκάτου (1/10) αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων

τῆς παρούσης παραγράφου αἱ ἐκτὸς σχεδίων πόλεων περιοχαὶ νοοῦνται ὡς ἔχουσαι συντελεστὴν δομήσεως τὸν ἀριθμὸν 0,05.

3. Ὁ μεταφερόμενος συντελεστὴς δομήσεως δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν ὁλικὸν συντελεστὴν τοῦ «ὠφελουμένου ἀκινήτου» μείζονα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀνωτάτου ὁρίου, εἰ μὴ μόνον ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως εἰς τοῦτο εἰδικοῦ κτιρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 8/1973.

4. Ἡ μεταφορὰ τοῦ συντελεστοῦ γίνεται ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἐπὶ τοῦ «βαρυνομένου ἀκινήτου» ἐχόντων δικαιώματα κυριότητος, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει καὶ τὸ διὰ τὴν μεταφορὰν συντελεστοῦ ἀντάλλαγμα. Ἡ παροχὴ τοῦ ἀνταλλάγματος τούτου δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἢ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον φόρον, τέλος χαρτοσήμου ἢ ἕτερον τέλος, δικαίωμα, εἰσφορὰν ἢ κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ οἱουδήποτε τρίτου. Ἐπὶ προικώων ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ προικολήπτου ἀνδρὸς καὶ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προὶξ γυναικός, ἡ δὲ ὠφέλεια (ἀντάλλαγμα), ἡ ὁποία μέλλει νὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ μεταφερομένου συντελεστοῦ καθίσταται προικώα. Ἐπὶ δουλειούχων ἢ δικαιούχων ἐξ ἐνοχικοῦ δικαιώματος, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς μετὰ τῶν κυρίων συμφωνίας δικαιοῦνται εἰς χρῆσιν ἢ κάρπωσιν τοῦ ἀκινήτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ἐπιτρεπομένου ὁρίου τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως, ἡ μὲν αἴτησις περὶ μεταφορᾶς τοῦ συντελεστοῦ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν κυρίων, ἡ δὲ ὠφέλεια (ἀντάλλαγμα) περιέρχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς ἀνωτέρω συμφωνίας καὶ κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν συναγόμενον μέτρον καὶ διάρκειαν δικαιοῦται εἰς χρῆσιν ἢ κάρπωσιν τοῦ μεταφερομένου συντελεστοῦ δομήσεως. Ἐὰν ὁ ἐπ' ἀνταλλάγματι μεταφερόμενος συντελεστὴς δομήσεως δὲν χρησιμοποιηθῇ αὐτουσίως ὑπὸ τοῦ κυρίου, κατὰ τὰ ἄνω, ἀλλὰ διατεθῇ ὑπὲρ τρίτου ἐπ' ἀνταλλάγματι ὁ εἰς τὸν κύριον καταβάλλων τὸ ἀντάλλαγμα, ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρεώσεως ἔναντι ἐνδεχομένων ἀξιώσεων τῶν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ κυρίου συμφωνιῶν ἑλκόντων δικαιώματα, τούτων δικαιουμένων νὰ ἀναχθῶσι μόνον κατὰ τοῦ εἰσπράξαντος κυρίου.

5. Ὁ μεταφερόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου συντελεστὴς ἀφαιρεῖται παγίως ἀπὸ τοῦ «βαρυνομένου» ἀκινήτου καὶ προστίθεται διὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἔτη εἰς τὸ «ὠφελούμενον» ἀκίνητον. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον ὁ μεταφερόμενος συντελεστὴς δομήσεως θὰ προστίθεται εἰς τὸν ἑκάστοτε καθοριζόμενον συντελεστὴν δομήσεως τοῦ ὠφελουμένου ἀκινήτου, ἀφαιρεῖται δὲ πάντοτε ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε καθοριζόμενον συντελεστὴν δομήσεως τοῦ «βαρυνομένου» ἀκινήτου. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μεταφορὰ συντελεστοῦ δομήσεως ἐνεργεῖ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων τῶν κυρίων τῶν ἀκινήτων, συνοδεύει δὲ τὸ ἀκίνητον καὶ εἰς περιπτώσεις ἔτι πρωτοτύπου τρόπου κτήσεως τῆς κυριότητος ἐπ' αὐτοῦ.

6. Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιτρέπεται ἡ μεταφορὰ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως ἀκινήτου, βαρυνομένου λόγῳ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ κτιρίου ὡς διατηρητέου, ἐφ' ὅσον οἱ κύριοι ἢ συγκύριοι αὐτοῦ παραχωρήσουν ἄνευ ἀνταλλάγματος τὴν κυριότητα αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν οἰκεῖον Ὀργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ περιπτώσεων οὐχὶ διατηρητέων κτιρίων, ἀλλ' ἑτέρων ἀκινήτων ἄνευ κτισμάτων ἢ μὲ περιωρισμένα ἢ πρὸς κατεδάφισιν κτίσματα, εὑρισκομένων εἰς πολεοδομικῶς ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῶν πόλεων ἢ οἰκισμῶν, ὡς καὶ διὰ τὸ ρυμοτομούμενον τμῆμα ἀκινήτου, διὰ τὸ ὁποῖον τμῆμα δὲν τυγχάνει κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως αὐτὸς οὗτος ὁ κύριος τοῦ ἀκινήτου. Ἐὰν πρόκειται περὶ οἰκοπέδων ἄνευ κτισμάτων ἢ μὲ τοιαῦτα πρὸς κατεδάφισιν δύναται νὰ μεταφερθῇ τὸ σύνολον τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ ἀκινήτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δύναται νὰ ἐγκρίνηται διὰ τὸ βαρυνόμενον ἀκίνητον πᾶσα ἑτέρα χρῆσις αὐτοῦ πλὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγέρσεως κτισμάτων ἢ καὶ νὰ καθίσταται τοῦτο κοινόχρηστον, ὁπότε ἡ κυριότης αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸν οἰκεῖον Ὀργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις ἐπ' αὐτοῦ κτισμάτων κοινῆς ὠφελείας ἀπαραιτήτων διὰ τὸν οἰκισμόν. Αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

8. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου μεταφορὰ συντελεστοῦ δομήσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ μερικῶς ἢ καὶ διαδοχικῶς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ «βαρυνομένου» ἀκινήτου πρὸς διάφορα «ὠφελούμενα» τοιαῦτα.

9. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἐκδηλώσεως τῆς συναινέσεως τῶν κυρίων τῶν ἀκινήτων πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μεταφορᾶς τοῦ συντελεστοῦ, τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένης μελέτης, τὰ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς οἰκοπεδικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, τὰ τοῦ ἐκδιδομένου τίτλου πρὸς βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιώματος τοῦ βαρυνομένου ἀκινήτου, τὰ τοῦ τρόπου ἀναγωγῆς εἰς συντελεστὴν δομήσεως τοῦ ἐκ τῶν ὅρων δομήσεως προκύπτοντος διὰ τὴν περιοχὴν τῶν ἀκινήτων, τὰ τῆς ἐκδιδομένης διοικητικῆς πράξεως εἰς τὰς περιπτώσεις μεταφορᾶς τοῦ συντελεστοῦ εἰς ΖΑΣ καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καθορίζονται τὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς μεταφορᾶς τοῦ συντελεστοῦ εἰς τὰς οἰκείας μερίδας τῶν τηρουμένων εἰς τὰ Ὑποθηκοφυλάκεια βιβλίων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 720/1977 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς κατεδαφίσεως αὐθαιρέτων κτισμάτων κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν ἐγκρινομένων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ», ὡς αἱ διατάξεις αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν ἰσχυόντων εἰς τὴν οἰκείαν περιοχὴν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως, ἐπιβάλλεται εἰδικὸν τέλος ὁριζόμενον εἰς ἐνενήκοντα ἑκατοστὰ τῆς ἀξίας τῆς γῆς ἥτις θὰ ἀπῃτεῖτο νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν διὰ νὰ καλύψῃ, βάσει τῶν εἰς τὴν περιοχὴν ἰσχυόντων ὅρων δομήσεως, τὰς διὰ τῶν ἐγκρινομένων παρεκκλίσεων προκυπτούσας ἐπὶ πλέον ἐπιφανείας ἤ, εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τοῦ κατ' ὄγκον συντελεστοῦ, τοῦ ἐπὶ πλέον ὄγκου κτίσματος ἢ ἑτέρων κατασκευῶν. Ἐκτὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ οἰκισμῶν προϋφισταμένων τοῦ 1923 καὶ στερουμένων ρυμοτομικοῦ σχεδίου τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπολογίζεται διὰ τὸ μέρος τοῦ κτίσματος τὸ ὑπερβαῖνον τὸν συντελεστὴν δομήσεως 1,0 ἢ συντελεστὴν κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως 5. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὁδηγοῦσα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν μεγαλυτέρου τέλους ὑπέρβασις.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου πρὸς εὕρεσιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως ἢ κατ' ὄγκον ἐκμετάλλευσιν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ εἰς τὴν περιοχὴν ἰσχύοντες κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας ὅροι δομήσεως. Ἐὰν οὗτοι εἶναι ἐπαχθέστεροι διὰ τὸν αἰτήσαντα τὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τοὺς ἰσχύσαντας ὁποτεδήποτε κατὰ τὸ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως διαρρεῦσαν δωδεκάμηνον, τότε θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἰσχύσαντες εὐμενέστεροι ὅροι.

3. Τὸ τέλος ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ν.Δ. 1262/1972 «περὶ ρυθμιστικῶν σχεδίων ἀστικῶν περιοχῶν» Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐφαρμογῆς Ρυθμιστικῶν καὶ Πολεοδομικῶν Σχεδίων (ΕΤΕΡΠΣ), βαρύνει τὸ πρόσωπον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια καὶ δὲν ἐπιστρέφεται εἰς περίπτωσιν μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, δι' οἱονδήποτε λό-

γον, οὐδὲ ὀφείλεται ἐκ νέου εἰς περίπτωσιν ἀναθεωρήσεως τῆς ἀδείας ἄνευ αὐξήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως ἢ κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ οἰκοπέδου.

4. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται βάσει τῆς ἀξίας τῆς γῆς κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας ὡς ἡ ἀξία αὕτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλουμένης ἀξίας τῆς γῆς προκῦπτον τέλος, καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑπὲρ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ καὶ ἀποδίδεται εἰς αὐτὸ ἐντὸς τριμήνου τὸ ἀργότερον. Ἡ σχετικὴ δήλωσις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς Οἰκονομικὸς Ἔφορος, καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῆς γῆς ἀνὰ μονάδα ἐπιφανείας (προσωρινὸν καὶ ὁριστικὸν) καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς διαφορᾶς τοῦ τέλους τῆς προκυπτούσης κατόπιν τοῦ ἐλέγχου τῆς δηλωθείσης ἀξίας γῆς. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ τέλους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ διαφορῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων διατάξεις. Ἡ βεβαιουμένη διαφορὰ τοῦ τέλους εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ἐσόδων κειμένας διατάξεις καὶ ἀποδίδεται ἀνὰ τρίμηνον εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ. Διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμισθῇ πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ ἐσόδου ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ τύπον τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων, τὰς ἐπὶ τούτων ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ Πολεοδομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια».

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα δύο ἐδάφια:

«Ἐπιτρέπεται ὁμοίως παρέκκλισις ὡς πρὸς τὸ ὕψος καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἰδικῶν κτιρίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος. Ὅπου εἰς τὴν παροῦσαν παράγραφον ἐπιτρέπεται αὔξησις ὕψους νοεῖται καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 102 καταργεῖται, αἱ δὲ παράγραφοι 4, 5, 6 καὶ 7 ἀριθμοῦνται εἰς 3, 4, 5 καὶ 6 ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 5.

Ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 30.8/9.9.1955 Β. Δ/τος «περὶ ὅρων δομήσεως ἐν Ἀθήναις» ὡς τοῦτο τροποποιηθὲν ἰσχύει, καθοριζόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων κατὰ τομεῖς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἐκ τούτου προκύπτοντα ὕψη οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τὰ εἰς οἱανδήποτε θέσιν τῆς αὐτῆς πόλεως δι' εἰδικῶν διατάξεων καθοριζόμενα ὕψη καὶ ἀριθμὸς ὀρόφων, δύναται νὰ τροποποιοῦνται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 17.7/17.8.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κωμῶν κλπ.».

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἢ ἐντὸς οἰκισμῶν στερουμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου χείμαρροι, ρύακες, ρεύματα, ἀποτυποῦνται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος ὑπὸ κατάλληλον κλίμακα, συντεταγμένου α) ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἢ β) ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ ἢ γ) ὑπὸ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ δ) ὑπὸ ἔχοντος ἁρμοδιότητα πρὸς σύνταξιν τοιούτου διαγράμματος ἰδιώτου μηχανικοῦ (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου). Εἰς τὰς περιπτώσεις γ καὶ δ τὸ διάγραμμα δέον μετὰ προηγουμένην ἐπαλήθευσιν τῆς ἀκριβοῦς ἀποτυπώσεως ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἁρμοδίας Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ θεωρῆται παρ' αὐτῆς.

2. Ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς (ὄχθης) τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ρευμάτων, χειμάρρων ἢ ρυάκων σημειοῦται ἐπὶ τοῦ διαγράμματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἢ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ.

3. Τὰ ὡς ἄνω διαγράμματα ἐπικυροῦνται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, παρεχομένην ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ τούτου προσκλήσεώς των ἢ καὶ ἄνευ τῆς γνώμης ταύτης μετὰ πάροδον ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης.

Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἔγκρισις, ἐπέκτασις ἢ τροποποίησις τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Νομάρχου, ἡ ἐπικύρωσις τοῦ καθορισμοῦ τῆς ὁριογραμμῆς τῶν ρευμάτων, χειμάρρων ἢ ρυάκων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ καὶ ἄνευ ταύτης ὁμοίως ὡς ἄνω.

4. Αἱ ἐπιβληθεῖσαι εἰς τὴν πληγεῖσαν ἐκ τῶν σεισμῶν τοῦ ἔτους 1978 περιοχὴν Βορείου Ἑλλάδος ἀναστολαὶ ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν δύνανται νὰ αἴρωνται σταδιακῶς δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων δημοσιευομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διὰ τοῦ Ν. 867/1979 κυρωθείσης ἀπὸ 28.7.1978 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 7.

1. Τό, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 720/1977 ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος τέλος ὀφείλεται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις παρεκκλίσεων διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἄδεια ἐκδίδεται μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ παρέκκλισις ἔχῃ ἐγκριθῇ πρὸ ταύτης.

2. Διὰ τὰς τοιαύτας παρεκκλίσεις δι' ἃς ἐξεδόθη ἡ ἄδεια δὲν ἐπιστρέφεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 720/1977 πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος τροποποιήσεώς του καταβληθὲν τέλος.

3. Τὸ τυχὸν ἐπιβληθὲν ἢ ἐπιβλητέον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 120 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ» πρόστιμον ὀφείλεται ἀνεξαρτήτως τοῦ κατὰ τὸ ἀνώτερω ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 720/1977 τέλους.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Δημοσίων Ἔργων, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις, συμπλήρωσις καὶ κατάργησις διατάξεων τοῦ Π. Δ/τος 910/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων» ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν» ἄνευ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου προβλεπομένων συνολικῶς ὀργανικῶν θέσεων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Π. Δ/γμα δύναται νὰ ἐκδίδεται κεχωρισμένως καὶ δι' ἑκάστην Γενικὴν Διεύθυνσιν ἢ ὑπηρεσίαν κεντρικὴν ἢ περιφερειακήν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 881

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 3430/1955, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4462/1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1) Πόροι τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος εἶναι:

α) Μηνιαία εἰσφορὰ καταβαλλομένη ὑπὸ πασῶν τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς χώρας, ὁριζομένη ὡς ἑξῆς:

1) Διὰ ξενοδοχεῖα, οἰκοτροφεῖα, τουριστικὰ ἐν γένει περίπτερα, ξενῶνας κλπ., ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν πολυτελείας εἰς δραχμὰς εἴκοσι δύο κατὰ κλίνην, 2) διὰ τὰ Α' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα ὀκτὼ κατὰ κλίνην, 3) διὰ τὰ Β' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα ἕξ κατὰ κλίνην, 4) διὰ τὰ Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα τέσσαρας κατὰ κλίνην καὶ 5) διὰ τὰ Δ' καὶ Ε' τάξεως εἰς δραχμὰς δέκα κατὰ κλίνην. Ἡ εἰσφορὰ προκειμένου περὶ ξενοδοχείων λουτροπόλεων καὶ θερινῶν διαμονῶν ἐποχικῶς λειτουργούντων, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, καταβάλλεται δὲ αὕτη καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν ἑκάστου ξενοδοχείου, οἰκοτροφείου κλπ., ὡς ἀνωτέρω τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἐκδιδομένης ἀδείας λειτουργίας, καταβάλλεται δὲ κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ εἰς τήν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ὁριζομένην Τράπεζαν.

Ἡ εἴσπραξις τῆς εἰσφορᾶς δύναται νὰ ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς εἰσπράκτορας ἀμειβομένους ἐπὶ ποσοστοῖς.

Ξενοδόχοι, διευθυνταὶ ἢ διαχειρισταὶ ξενοδοχείων, καθυστεροῦντες τὴν καταβολὴν τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 3430/1955».

2. Τὸ ἐλάχιστον ὅριον μηνιαίας εἰσφορᾶς δι' ἑκάστην τάξιν ξενοδοχείων κλπ., ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται αὕτη, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς ἀριθμὸν κλινῶν μικρότερον τῶν εἴκοσι (20).

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1108/1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 431/1937 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

"Ἄρθρον 5. 1. Προκειμένου περὶ πωλήσεως ἢ μεταβιβάσεως καὶ ἐν γένει μεταβολῆς ἐπερχομένης εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ λειτουργούντων ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων κλπ., ἵνα χορηγηθῇ ἄδεια λειτουργίας ἀπαιτεῖται, πλὴν τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον στοιχείων, βεβαίωσις τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος ὅτι κατεβλήθησαν εἰς αὐτὸ προκειμένου περὶ ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων κλπ. ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν πολυτελείας δραχμαὶ τριακόσιαι κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον, εἰς τὴν Α' καὶ Β' τάξιν δραχμαὶ διακόσιαι πεντήκοντα κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον, εἰς τὴν Γ' τάξιν δραχμαὶ διακόσιαι κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον καὶ εἰς τὴν Δ' καὶ Ε' τάξιν δραχμαὶ ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ ἐνοικιάσιμον δωμάτιον».

Ἄρθρον 2.

1. Ὡς πόροι τοῦ Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων καθορίζονται:

α. Τμῆμα τῶν ἐσόδων τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐκ μηνιαίων εἰσφορῶν τῶν ξενοδοχείων, καθοριζόμενων ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ. Τὸ οὕτω καθοριζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 40% τῶν, ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, ἐσόδων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

β. Ἐφ' ἅπαξ ἀσφαλιστικὴ εἰσφορὰ καταβαλλομένη πρὸς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ξενοδόχων ὑπὸ παντὸς νεοανεγειρομένου ξενοδοχείου, οἰκοτροφείου, τουριστικοῦ ἐν γένει περιπτέρου, ξενῶνος κλπ., κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας του ὑπολογιζομένη κατὰ ἐνοικιαζόμενον δωμάτιον ὡς κάτωθι:

1) Διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν τάξιν πολυτελείας ἐκ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500).

2) Διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τάξεις Α' καὶ Β' ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750).

3) Διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν Γ' τάξιν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) καὶ

4) διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τάξεις Δ' καὶ Ε' ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300).

2. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 3430/1955 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4462/1965, καταργεῖται.

3. Τυχὸν ἀχρεωστήτως καταβληθέντα ἐφ' ἅπαξ τέλη ὑπὲρ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς μέχρι σήμερον ἰσχυούσας διατάξεις πλὴν τῶν τελεσιδίκως κριθέντων ὡς ἐπιστρεπτέων, δὲν ἀναζητοῦνται. Ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Διὰ ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ αὐξομειώνωνται τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα, δι' ἑκάστην τάξιν Ξενοδοχείων κλπ., ποσὰ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, τῆς τοιαύτης τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας, ὡς καὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ εἰσφορᾶς τῆς καταβαλλομένης πρὸς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ξενοδόχων, ὁσάκις ἀναπροσαρμόζωνται αἱ τιμαὶ τῶν Ξενοδοχείων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ, αἵτινες ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1979.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ